

УДК 37.091(100)(06)
ББК 74.04(0)я43
М 65

Редакційна колегія:

Безлюдний Олександр Іванович	Ректор Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, доктор педагогічних наук, професор
Сокирська Владилена Володимирівна	Проректор із наукової роботи та міжнародного співробітництва Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, кандидат історичних наук, професор
Бріт Надія Михайлівна	Директор Регіонального центру навчання іноземних мов Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, кандидат педагогічних наук, доцент
Заболотна Оксана Адольфівна	Завідувач кафедри іноземних мов Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, доктор педагогічних наук, професор
Вінг Тетяна Олександрівна	Заступник декана з наукової роботи факультету іноземних мов Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, кандидат філологічних наук, доцент

Відповідальний за випуск: кандидат педагогічних наук, доцент **Капелюшна Т.В.**

Автори несуть відповідальність за наукову вірогідність і коректність уміщених у збірнику матеріалів

М 65 Трансформації в українській освіті і наукових дослідженнях: світовий контекст: матеріали міжнародної наукової конференції, 25-26 травня 2017 р., м. Умань: ВПЦ «Візаві», 2017. – Ч. 1 – 230 с.

Матеріали збірника присвячено висвітленню проблем, які обговорювалися на Міжнародній науковій конференції «Трансформації в українській освіті і наукових дослідженнях: світовий контекст», зокрема: академічна мобільність як інструмент входження України у світовий освітній простір, освітня теорія і практика у світовому контексті, мовний дискурс у соціальній і освітній практиці, шкільний учитель іноземних мов нового покоління тощо.

Видання призначене для науковців, аспірантів, викладачів, студентів та всіх, хто цікавиться здобутками у галузі освіти.

УДК 37.091(100)(06)
ББК 74.04(0)я43

ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ....	116
<i>Надія Доронкіна</i>	
ПРАГМАТИЧНА СУПЕРСТРУКТУРА АРГУМЕНТАТИВНОГО ДИСКУРСУ У НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ СТАТТЯХ.....	120
<i>Алла Дуброва</i>	
КОМУНІКАТИВНИЙ ПІДХІД ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	122
<i>Наталія Дудик, Тетяна Зевченко</i>	
ПРОЦЕСИ АКАДЕМІЧНОЇ МОБИЛЬНОСТІ В ЕПОХУ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ЗМІН.....	125
<i>Анна Єгорова, Вікторія Остапчук</i>	
СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА НЕОЛОГІЗМУ ЯК МОВНОГО ЯВИЩА.....	127
<i>Ольга Єфімова</i>	
ВИХОВНА СПРЯМОВАНІСТЬ ЕМПАТИЧНОГО ПРОЦЕСУ У СТРУКТУРІ КОМУНІКАТИВНОЇ ВЗАЄМОДІЇ У ВВНЗ.....	131
<i>Людмила Жигжитова, Ольга Назаренко</i>	
ДО ПИТАННЯ ЛІНГВОДИДАКТИКИ ЯК ТЕОРІЇ ВИВЧЕННЯ МОВИ	132
<i>Світлана Жицька</i>	
ВИКОРИСТАННЯ АВТЕНТИЧНОЇ ПЕРІОДИЧНОЇ ПРЕСИ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНІЙ МОВИ КУРСАНТІВ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ.....	135
<i>Оксана Заболотна, Олександр Слободяник</i>	
КОНСТРУКТИВІСТСЬКИЙ ПІДХІД НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	137
<i>Валентина Заболотнікова</i>	
ФОРМУВАННЯ ЦІЛЕЙ НАВЧАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ПРОФЕСІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ.....	139
<i>Людмила Загоруйко</i>	
ПОЗИТИВНА ДИСКРИМІНАЦІЯ: ОСВІТНІЙ КОНТЕКСТ.....	142
<i>Анастасія Задворнова</i>	
ЕВФЕМІЗМИ В АНГЛОМОВНИХ ГАЗЕТНО-ЖУРНАЛЬНИХ СТАТТЯХ	144
<i>Наталія Зайцева</i>	
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ ДВОМОВНОГО НАВЧАННЯ В СЕРЕДНІЙ ШКІЛЬНІЙ ОСВІТІ США.....	146
<i>Тетяна Зевченко, Наталія Дудик</i>	
ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯК ПЕРШОЧЕРГОВЕ ЗАВДАННЯ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ НАУКОВО- ОСВІТНЬОЇ МЕРЕЖІ.....	148
<i>Ігуна Зуєпок</i>	
ESP UNIVERSITY COURSES: WHAT TO FOCUS ON.....	151
<i>Івасюк Дар'я, Олена Краснобока</i>	
НІМЦІ НА ВОЛИНІ У СВІТЛІ КОЛОНІЗАЦІЇ ГУБЕРНІЇ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХІХ - ПОЧАТКУ ХХ ст.....	155

мовної більшості; взаємне культурне збагачення учнів різного етнічного походження; підвищення когнітивного рівня розвитку учнів; застосування міждисциплінарного підходу в навчанні; залучення батьків до двомовного навчання учнів тощо [3; 4; 5].

Висновки та результати дослідження. Отже, аналізуючи організаційно-педагогічні засади двомовного навчання у закладах середньої освіти США, можемо констатувати, що основними засадами є: *забезпечення емоційного розвитку учнів, підвищення когнітивного рівня розвитку учнів, підвищення рівня лінгвістичного розвитку, взаємне культурне збагачення учнів, а також гуманізація двомовного навчання, національна спрямованість, гуманітаризація, створення умов для самореалізації та інші.*

Список використаних джерел:

1. Академічний тлумачний словник [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://sum.in.ua/s/zasada>
2. М. Лах. Інноваційні тенденції в сучасній освіті [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://intkonf.org/lah-mr-innovatsiyni-tendentsiyi-v-suchasniy-osviti/>
3. Литвинов А. И. Современные тенденции формирования содержания образования в государственных школах США : дисс. ... канд. пед. наук : 13.00.01 «Общая педагогика, история педагогики и образования» / Александр Иванович Литвинов. — Луганск, 2000. — 223 с.
4. Blanc M. Bilinguality and bilingualism / M. Blanc, J. Hammers. — Cambridge: Cambridge University Press, 1999. — P. 35–46.
5. Malarz Lynn. Bilingual Education: Effective Programming for Language-Minority Students [Electronic resource] / Lynn Malarz. — Mode of access: http://www.ascd.org/publications/curriculum_handbook/413/chapters/Bilingual_Education@Effective_Programming_for_Language-Minority_Students.aspx.

Тетяна Зевченко, Наталія Дудик
*Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини
(Умань, Україна)*

ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯК ПЕРШОЧЕРГОВЕ ЗАВДАННЯ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ НАУКОВО-ОСВІТНЬОЇ МЕРЕЖІ

Світовою тенденцією розвитку системи вищої освіти XXI століття є відхід у минуле національної обмеженості освітнього процесу, тому актуальним стає питання інтернаціоналізації вищої освіти, що передбачає міждержавне переміщення студентів і викладачів за спеціальними програмами вищих навчальних закладів. Основними тенденціями в процесі

інтернаціоналізації вищої освіти є зростання кількості іноземних студентів та диверсифікація шляхів отримання освіти за кордоном.

Нові умови вимагають від людей високого освітнього та професійного рівня як необхідної умови адаптації до нових ситуацій. Формується новий інформаційний простір, який має значний вплив на економічний і соціальний прогрес. Відтак, основним із завдань вищої освіти вважається підготовка фахівців, які відповідають вимогам ринку праці не лише своєї країни, а й інших країн світу; підвищення якості загальноосвітньої, гуманітарної та професійної підготовки майбутніх фахівців.

Сфера вищої освіти стає важливим підґрунтям міжнародної конкурентоспроможності країни, вищі активно включаються у процес інтернаціоналізації, який передбачає зближення національних систем освіти і який продиктований об'єктивними соціально-економічними процесами інтеграції. Проблеми здобуття вищої освіти за кордоном присвячені праці І. Бабина, Я. Болубаша, В. Грубінки, В. І. Мотунової, Д. Понокоса, М. Степка, В. Шинкарука та ін.

Інтернаціоналізація вищої освіти стала першочерговим завданням в умовах формування європейської науково-освітньої мережі і транснаціонального простору. Основним завданням державної освітньої політики щодо розвитку міжнародного співробітництва є здійснення комплексу заходів зі створення цілісної системи міжнародних зв'язків у галузі освіти, які охоплюють як міжнародний, так і вітчизняний ринок освітніх послуг. Одним з пріоритетів визначено сприяння національним освітнім установам в розширенні експорту освітніх послуг шляхом започаткування шкіл міжнародного типу, ініціювання спільних наукових досліджень, запрошення на навчання іноземних студентів. Найпоширеніша форма інтернаціоналізації вищої освіти – створення можливостей для мобільності студентів; виїзд певного числа студентів для навчання за кордон. Студентський обмін розглядається як потужний засіб розвитку загальноєвропейського ринку фахівців і кваліфікованих працівників.

Наявність іноземних студентів у вищому навчальному закладі будь-якої країни світу – вагомий елемент інтеграційного розвитку системи вищої освіти держави, який свідчить про високий рівень якості освітніх послуг і престиж вищої школи цієї країни на світовому ринку освітніх послуг. Правила прийому, терміни навчання, плата за навчання різні у більшості країн світу. Так, наприклад, для доступу до навчання у вишах США досить виконати три попередні умови: 1) засвідчити володіння мовою і скласти відомий тест на знання англійської мови як іноземної (TOEFL) з оцінкою понад 500 балів 9у кращі вузи – понад 550 балів); 2) мати атестат про закінчення середньої або вищої освіти, який американський виш визнає еквівалентним до національного диплома за старшу середню школу; 3) заплатити за навчання або отримати фінансову допомогу від американських чи інших спонсорів.

Інтернаціоналізація освіти – поняття багатогранне, вона є одним із основних чинників становлення глобального простору вищої освіти і класифікується як зовнішня (міжнародна академічна мобільність) і внутрішня

(впровадження світових стандартів, інтернаціоналізації навчальних курсів, міжкультурних програм тощо).

Слід зауважити, що на розвиток інтернаціоналізації впливають і інформаційно-комунікаційні технології, які вищі навчальні заклади використовують для реклами освітніх послуг, дистанційного транснаціонального навчання.

Вагомий внесок в позитивні зрушення робить іноземна підготовка. Від моделі іноземної підготовки в сучасному світі залежить і успіх особистості, і успіх країни.

Іноземних студентів притягують країни з найвищими показниками розвитку людського потенціалу та його освітньої компоненти.

Інтеграція університетів у світові процеси сприяє оновленню науково-освітнього, особистісного й організаційного потенціалу вищих навчальних закладів на індивідуальному, інституціональному й системному рівнях; наприклад, спільні наукові праці, які публікуються міжнародними колективами авторів. Відомо, що інтернаціоналізація залежить від економічних, політичних, культурних та освітніх чинників.

Навчання, стажування та дослідницька робота за кордоном збагачують індивідуальний досвід людини, надають можливість дізнатися про різні моделі створення та поширення знань, дозволяють розширити мережу контактів і спілкування, поглибити знання іноземних мов.

Найбільш привабливими країнами для студентів-іноземців виступають: США, Великобританія, Німеччина, Франція, Австрія та ряд інших. Зростає число студентів-іноземців і у вітчизняних вишах.

Програми студентської та викладацької мобільності розвиваються з метою стимулювання інтернаціоналізації навчальних планів, тобто впровадження змін у навчальні плани і програми як вищих навчальних закладів у цілому, так і окремих факультетів, що встановили партнерські стосунки і активно співпрацюють у цьому напрямі.

Основними стратегіями країн щодо інтернаціоналізації вищої освіти є:

- стратегія взаєморозуміння, яка заснована на міждержавному переміщенні студентів, аспірантів та викладачів через програми обміну, надання стипендій та партнерства між вузами;
- стратегія працевлаштування іноземних студентів в країні призначення з метою залучення талановитої молоді, викладачів та наукових працівників;
- стратегія стимулювання отримання вищої освіти;
- стратегія отримання доходу (іноземні студенти сплачують значно більше за навчання).

Отже, інтернаціоналізація стимулює і розвиток самих навчальних вишів. Дослідники виокремлюють елементи культури університету, які необхідно розвивати в умовах інтеграції:

- лідерство університету в культурному середовищі регіону;
- проведення міжнародних заходів;
- міжнародне співробітництво викладачів, особисті контакти;

- створення професорсько-викладацькому складу умов для викладання, проведення консультацій за кордоном;
- створення умов для навчання, стажування, наукових досліджень студентів за кордоном;
- надання можливості отримання другої спеціальності з міжнародного профілю на факультетах навчального закладу.

Список використаних джерел:

1. Говоровська О.О. Інтернаціоналізація вищої освіти України під впливом глобалізації суспільства / О.О. Говоровська // Міжнародний науковий вісник: збірник наукових статей за матеріалами XXVII Міжнародної науково-практичної конференції, Ужгород – Будапешт, 26-29 листопада 2013 року /ред. кол. В.І.Смоланка (голова), І.В.Артёмов та ін. – Ужгород: ДВНЗ «УжНУ», 2014. – Вип. 8(27). – С. 96-102.
2. Ковальчук Р.Л. Інтернаціоналізація освіти: міжнародно-правовий досвід і національна практика / Р.Л. Ковальчук // Науковий вісник Чернівецького університету. Правознавство. – 2011. – Випуск 604. – С. 40-43.
3. Нікітенко О.В. Інтернаціоналізація вищої освіти як фактор розвитку університету / О.В. Нікітенко // Освітологічний дискурс. – 2015. – №2 (10). – С. 206-216. - Режим доступу: <http://oaji.net/articles/2016/2923-1456733701.pdf>

Iryna Zuyenok

*State HEI “National Mining University”
(Dnipro, Ukraine)*

ESP UNIVERSITY COURSES: WHAT TO FOCUS ON

Having been introduced in 2002 as a response to the desire of Ukraine to join the Bologna process, ESP university courses are still mostly often discussed among Ukrainian educators. The main problems of their concern are variety of understanding and conceptualizing what ESP is, low awareness of what distinguishes ESP from General English that result in a lack of clearly identified outcomes of the typical ESP university course, on whole, to be recognized and be compatible with those of European university courses. Attempts to give answers to these burning issues and to share some considerations and conceptualisations resulted from participating in two National projects initiated by the Ministry of Education and Science of Ukraine and supported by the British Council Ukraine: “National ESP Curriculum Design” (2002 -2005) and “English for Universities started in 2015, are made in this paper.

While analyzing the problems, the references are made to my own experience both of learning and teaching ESP, disseminating the innovations of the Curriculum [1]. The results of the action research in the ESP classroom at the National Mining University and reflection on the series of teacher trainings in ESP undergone both at